

[Erling Olsen]

har været vores udgangspunkt, at vi ville lave det på denne måde.

Så kan man som undervisningsministeren diskutere, om nu de beregninger, vi har foretaget, er realistiske, og her vil vi da gerne se på beregningerne under udvalgsarbejdet og drøfte dem. Det er klart, at vi ikke ønsker at arbejde med urealistiske forudsætninger. Vi har lavet det så godt, vi kunne, på grundlag af det materiale, vi havde, men lad os kikke på det.

Udgangspunktet har været, at vi ville lave ordningen statsfinansielt neutral. Statsfinansielt kan man godt lave det neutralt i den forstand, at vi får indtægter og udgifter under de forudsætninger, vi har opført, til at balancere, og når det kan lade sig gøre, hænger det sammen med en række ting. Bl.a. sker der jo det, når man i stedet for at udbetale rentelette statslån nøjes med at betale renten på nogle obligationer, at man opnår en likviditetsvirkning.

Derfor er det rigtigt, når man siger, at vi godt kan lave det statsfinansielt neutralt, så det ikke påvirker statens budgetunderskud. Men vi kan ikke lave det ressourcemæssigt neutralt, betalingsbalancemæssigt neutralt, for hvis de unge mennesker skal have nogle flere penge, så bruger de dem også. De er ikke i den situation, at de kan spare op af dem, og det er heller ikke meningen med det. Derfor vil der i enhver udvidelse af deres rådighedsbeløb ligge en totalressourcebelastning.

Der har vi blot tilladt os at sige, ligesom regeringen har sagt, når det drejede sig om industriinvesteringer: her er der tale om en investering, denne gang i mennesker, og derfor mener vi, at denne ressourcebelastning er acceptabel. Jeg vil gerne understrege, at hvis regeringen selv kommer med en forøgelse af stipendiemassen, kommer med flere penge til de uddannelsessøgende, så er det også ressourcebelastende.

Det, man så kan drøfte, er, om det skal være denne teknik eller en anden teknik. Når vi har lagt megen vægt på denne teknik, er det også, fordi vi mener, at den løser et meget stort problem, nemlig gældssaneringsproblemet, for de mange mennesker – det er vist 180.000 mennesker – der rent faktisk har studiegæld. For ved at lave denne ordning siger man: når der udbetales forskudsløn, som er skattepligtig, bliver der ikke noget

væsentlig større rådighedsbeløb. Der bliver tale om disse 10 pct., men i og med at skatteindtægterne af forskudslønnen kommer ind, når vi sætter systemet i gang, og i og med at vi ikke de første år har nogen større lønafkortning, bliver der et statsfinansielt overskud. Dette statsfinansielle overskud benyttes så til at give en mulighed for, at de mennesker, der for øjeblikket har bankkredit, kan ombytte bankkreditten med hankrediten. Derved kommer de ind i et lønafkortningssystem, som reelt betyder, at de slipper for yderligere realrentetilskrivning. De får i realiteten deres gæld halveret, fordi der er de særlige skatteforhold, idet det lønafkortede beløb ikke indkomstbeskattes, og de får sat en 10-årig grænse for deres tilbagebetaling. Derfor er denne ordning samtidig en løsning af gældssaneringsproblemet, og den trænger sig meget kraftigt på. Endelig var hensigten med dette forslag, at vi nu skulle have drøftelserne om uddannelsesstøtten tilbage i folketinget. Vi har set smukke ord fra ministeren på venstres landsmøde. Vi har hørt smukke ord i dag, men det drejer sig faktisk om, at der skal ske noget. Derfor håber jeg, at det ikke varer alt få længe, eller rettere sagt, at vi meget snart får det lovede udspil fra ministeren.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det sidste kan jeg tilslutte mig. Jeg har blot den korte bemærkning til fru Alice Faber, at der faktisk de seneste år er gennemført gradvise forbedringer af Statens Uddannelsesstøtte. Vi har fået de rentelette statslån, sådan at banklånene nu er voldsomt på retur. Vi har fået et rentefald, som jo i allerhøjeste grad kommer unge mennesker til gode. Vi har fået en gældssaneringsordning, og på grund af rentefaldet og den forbedring, der blev gennemført sidste år, er gældssaneringsordningen nu så god, at det beløb, der ligger ud over grundbeløbet, er fuldstændig rentefrit for den studerende. Derudover er der i kraft af den specielle regulering af uddannelsesstøtte og folkepensioner gennemført reelle forbedringer af uddannelsesstøtten i de seneste 3 år. Det synes jeg blot skal med, når man beskriver længselen efter yderligere forbedringer. Lad os huske, at vi har forbedret. Nu skal vi forbedre yderligere, og det er vi også på vej til.